

lighed for Dannelsen af Institutioner, hvis Virksomhed ligesom andetsteds vilde kunne blive af største Betydning for en lykkelig Udvikling af Næringslivet“. Det er dette, jeg gerne vilde fastholde og faa slaaet fast, at der i dette høje Ting har været Enstemmighed i Udvalget om at udtale Ønsket om anerkendte Fagforeninger saavel for Mestres som Svendes, saavel for selvstændige som uselvstændige Arbejdere. Det er jo den Vej, man er gaaet andetsteds og ogsaa er naaet frem ad, og jeg tør efter denne Udtalelse i Betænkningen gøre Regning paa, at hvis der kommer til at foreligge et Lovforslag, som altsaa skulde gaa ud paa at styrke de statsanerkendte Foreningers Organisationer, men samtidig paalægger dem de Begrænsninger, som Staten mener ere nødvendige for disse Formaalets Fremme, som Udvalget altsaa der har skildret, ville saadanne Bestræbelser ogsaa finde god Støtte her i dette Ting, naar den Tid maatte komme. Foreløbig er der jo saavel for Arbejdsgivere som fra Arbejdere indgivet Andragende til Regering og Rigsdag om udelukkende at beskæftige sig med det Spørgsmaal, som Justitsministeren har forelagt Forslag om i Folketinget. Man har frabedt sig ethvert Forslag, som gik ud over dette at give den af dem instituerede Voldgiftsret en Rettighed, som ingen privat Domstol eller Voldgiftsdomstol har nu, nemlig Retten til at afhøre Vidner, men man har anmodet udtrykkelig om, at der ikke maatte blive knyttet yderligere Forslag til Forslaget i den Retning. Det vil nu vise sig, om det ikke vil blive nødvendigt senere hen, naar et saadant Lovforslag er blevet gennemført, at sørge for, at de Centralforeninger, for hvilke Voldgiftsretten oprettes og udrustes med denne Myndighed, for at denne Lov skal opfylde sin Bestemmelse, maa indtræde i en Stilling til Statsmagten, hvad de for nærværende Tid ikke ere, og det er i denne Retning, denne Udvalgsbetænkning udtaler sig enstemmig og med stor Bestemthed. — Under disse Omstændigheder kan jeg ganske slutte mig til Forslaget om, at Afsnit VII. gaar ud. Det er altsaa noget, som har haft sin Tid. Lovforslaget er blevet saa gammelt, at disse Bestemmelser maa siges ikke mere at være tilstrækkelig tidssvarende, og jeg kan kun glæde mig over, at de selvstændige Haandværkere og industridrivende have formaaet at skabe en saa betydelig Sammenslutning som den, der er til Stede uden at behøve de Tilskyndelsesmidler, som ere foreslaaede i det Lovforslag, vi have her til Behandling.

Jeg har nu gennemgaaet samtlige de Ændringer, der ikke har været Enstemmighed om eller et stort Flertal for, og særlig har jeg gennemgaaet Mindretallets Ændringsforslag og vil slutte med at udtale en Tak fra dette Sted til det ærede 6te Medlem fra 1ste Kreds (Oct. Hansen) for de velvillige Ord over for Lovforslaget, hvormed han sluttede sit Foredrag, idet jeg deler hans Haab om, at det maa lykkes i alt Fald her fra Landstinget at bringe et vel ganske vist i høj Grad beskaaret, men dog antageligt Forslag ud, uden at der i Virkeligheden kan siges at være Uoverensstemmelser af nogen væsentlig Beskaffenhed, som ere blevne bragte ud af Verden ved at blive stemte bort, idet det i det væsentlige om alle vigtigere Bestemmelser har været muligt at tilvejebringe Enighed.

Formanden: Tiden er jo langt fremrykket, men jeg antager, at det dog er det høje Tings Ønske, at vi endnu i Dag skulle komme til Afslutning, og skal derfor anmode de følgende ærede Talere om at fatte sig i størst mulige Korthed.

Stilling: Ja, jeg skal følge den højtærede Formands Tilskyndelse og fatte mig ganske kort. Jeg kan gøre det saa meget lettere, som jeg, da denne Sag i sin Tid var til første Behandling, havde Lejlighed til udførlig at fremsætte de Argumenter, som efter min Mening kunne tale for Indførelsen af tvungne Fagprøver, og da jeg er i Overensstemmelse med det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Bjerre), skal jeg ikke trætte det høje Ting med en Gentagelse, saa meget mindre som jeg maa erkende, at Udvalgets ærede Ordfører paa en meget ligelig Maade har delt Sol og Vind mellem Flertallet og Mindretallet. Jeg skal derfor kun knytte et Par Bemærkninger til den ærede Ordførers Udtalelser navnlig om Aflæggelsen af frivillige Svendep prøver. Jeg skal erkende, at han har Ret i, at disse ere voksede i en Grad, som vi for 12 Aar siden ikke havde tænkt os, thi deres Antal er nu dobbelt saa stort; men der er dog en lille Bemærkning, man ikke maa glemme, og det er, at for de 12—13,000 unge Mennesker, der gaa i tekniske Skoler, er der mindst halvt saa mange, der ikke gaa i tekniske Skoler, og saa længe Tallet af frivillige Svendep prøver kun er naaet til et Par Tusinde om Aaret, er der langt tilbage. Vi ville i alt Fald gerne søge at opnaa et Resultat, der kunde svare til de Bestræbel-